

РЕЗУЛЬТАТИ АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ В МЕЖАХ ПІЛОТНОГО ПРОЄКТУ

«Менеджмент
житлових
районів міста
Києва»

ТЕПЛОВІ КАРТИ ТУТ

ВСТУП

Місто Київ характеризується значною територіальною та соціально-економічною неоднорідністю. В умовах, коли адміністративні райони є великими та внутрішньо диверсифікованими, застосування уніфікованих управлінських підходів втрачає свою ефективність. Для переходу до більш цільового та обґрунтованого планування розвитку міських територій необхідний аналіз на локальному рівні – рівні мікрорайонів.

Саме для вирішення цього завдання містом було ініційовано пілотний проєкт «Менеджмент житлових районів міста Києва». Ініціатива реалізується Департаментом суспільних комунікацій виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) та комунальним некомерційним підприємством виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Центр комунікації» в межах міської цільової програми «Сприяння розвитку громадянського суспільства у місті Києві на 2025-2027 роки». Проєкт базується на адаптації успішного німецького досвіду «Квартального менеджменту» (Quartiersmanagement), вивчення якого відбувалося за експертної підтримки міст-партнерів – Лейпцига та Берліна.

Фундаментальним першим кроком Проєкту стало створення моделі аналітичної одиниці – умовного мікрорайону. Оскільки в офіційній структурі міста таке поняття відсутнє, нашою командою, спільно з експертами та мешканцями, було здійснено поділ двох пілотних адміністративних районів – Дніпровського та Оболонського – на 32 умовні мікрорайони (17 та 15 відповідно). Цей поділ ґрунтувався на комплексному аналізі низки факторів, серед яких:

- історичні особливості формування територій у межах районів;
- існуюча соціальна, транспортна та інженерна інфраструктура;
- природні та штучні бар'єри (водні, інфраструктурні об'єкти тощо);
- суб'єктивне сприйняття локальних меж самими жителями цих територій, виявлене в ході публічних консультацій.

Створення цієї сітки мікрорайонів дозволило сформувану обґрунтовану основу для подальшого глибокого та порівняльного дослідження з метою подальшого обрання тих мікрорайонів, на які буде спрямована прицільна увага міської влади у контексті вирішення тих чи інших проблематичних зон цих територій.

МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

Для отримання всебічної оцінки стану розроблених мікрорайонів було застосовано двокомпонентну методологію, що поєднує об'єктивні та суб'єктивні дані.

Перший компонент – експертний аналіз. Було проведено збір та аналіз статистичних даних за понад 50 індикаторами за останні два роки, що охоплюють 10 ключових сфер життєдіяльності (екологія, правопорядок, освіта, охорона здоров'я, мобільність, житло та домогосподарство, соціальна допомога, якість життя, демографія, громадська участь). Цей етап дозволив сформувати об'єктивну картину рівня розвитку кожної території на основі кількісних показників.

Другий компонент – соціологічне опитування. Було проведено масштабне соціологічне дослідження (N≈2500) для вивчення суб'єктивної оцінки якості життя безпосередньо мешканцями двох пілотних районів. Цей етап дозволив виявити актуальні проблеми, рівень задоволеності різними аспектами міського середовища та очікування громади.

Інтеграція цих двох компонентів – поєднання об'єктивних статистичних даних із суб'єктивним зворотним зв'язком від мешканців – є ключовим елементом методології. Такий підхід забезпечує збалансовану та валідну основу для висновків та подальших управлінських рішень.

У цій брошурі представлено детальні результати проведеного дослідження. Її мета – надати комплексний аналіз стану міських територій мікрорівня, що може слугувати основою для подальшого планування та розвитку міських територій.

ЕКОЛОГІЯ: КОНТРАСТИ ВЕЛИКОГО МІСТА

Екологічний стан є одним із ключових факторів, що визначають якість життя та здоров'я мешканців столиці. У нашому дослідженні ця сфера оцінювалася комплексно: враховувалася не лише кількість скверів та парків, але й їхній стан, капітальні вкладення, що спрямовані на розвиток цих територій, рівень забруднення повітря, ефективність поводження з відходами та загальний рівень благоустрою території.

Інтегральні теплові карти, що поєднують оцінки експертів та думки мешканців, демонструють виразну картину контрастів в обох пілотних районах.

Карта 1: Інтегральна оцінка сфери «Екологія» в Оболонському районі

В Оболонському районі чітко простежується географічна закономірність. Найвищі, «зелені» оцінки отримали мікрорайони, що безпосередньо прилягають до Дніпра (№1, 2, 3, 4, 11). Це пояснюється наявністю великих рекреаційних зон, зокрема парку «Наталка» та Оболонської набережної, що високо цінуються мешканцями району. Натомість більш віддалені від річки території, такі як Мінський масив (№12), Пріорка (№ 14) та Куренівка (№ 15), демонструють значно гірші, «жовті» та «червоні» показники, що свідчить про дефіцит якісних зелених зон та проблеми з екологічною компонентою на цих територіях.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Екологія»]

Карта 2: Інтегральна оцінка сфери «Екологія» в Дніпровському районі

У Дніпровському районі картина більш мозаїчна. Безумовними лідерами є мікрорайони, що історично планувалися як «зелені оази» – Русанівка (№ 11) та Північно-Броварський масив (№ 7). Водночас найбільш проблемними виявилися території зі щільною забудовою, застарілою інфраструктурою та близькістю до промислових зон – зокрема, Соцмісто (№14), Стара Дарниця (№15, 16) та ДВРЗ (№17).

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Екологія»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: КОЛИ ЦИФРИ ТА ВІДЧУТТЯ (НЕ)ЗБІГАЮТЬСЯ

Інтегральні карти показують загальний результат, однак найцікавіші висновки можна зробити, порівнявши оцінки експертів, що базуються на статистиці, та суб'єктивне сприйняття мешканців. Розглянемо кілька показових прикладів.

Кейс 1: Підтверджена проблема. Стара Дарниця 2 (№16)

Проблемний «червоний» статус цього мікрорайону на карті є результатом збігу негативних оцінок з обох сторін. Експерти відзначили низьку забезпеченість якісними зеленими зонами та близькість до транспортних магістралей. Ці висновки повністю підтвердилися під час опитування: мешканці масово скаржилися на незадовільний стан наявних скверів, відсутність місць для відпочинку та проблеми з чистотою. Такий збіг свідчить про наявність гострої системної проблеми, що потребує першочергової уваги.

Кейс 2: Розбіжність у сприйнятті. Русанівка (№11)

Цікаву картину ми спостерігаємо на Русанівці. Мешканці оцінили екологічну ситуацію надзвичайно високо («зелена» зона), що цілком зрозуміло, зважаючи на унікальне розташування мікрорайону серед води та велику кількість дерев. Водночас експертна оцінка була більш стриманою («жовта» зона), адже фахівці враховували такі неочевидні для мешканців фактори, як: шумове та хімічне навантаження від мостових переїздів (мости Патона та Метро), а також вік та стан багатьох зелених насаджень. Це приклад того, як суб'єктивне відчуття комфорту може відрізнятись від об'єктивних екологічних ризиків.

Кейс 3: Неочевидний позитив. Північно-Броварський масив (№7)

Попри типову для радянських часів щільну забудову, цей мікрорайон отримав високу «зелену» оцінку. Аналіз показав, що це стало можливим завдяки вдалому поєднанню факторів: експерти позитивно оцінили велику площу та доглянутість парку «Перемога», а мешканці, у свою чергу, цінують близькість проживання до цієї великої рекреаційної зони. Це доводить, що навіть густонаселені житлові масиви можуть мати високий екологічний рейтинг за умови наявності та належного утримання великих зелених "легень".

Висновок

Поєднання об'єктивних даних та суб'єктивних оцінок дозволяє сформуванню обґрунтовану та реалістичну картину для подальшого планування. Такий підхід дає можливість побачити не лише проблеми, очевидні для всіх, але й «приховані» виклики та неочевидні сильні сторони кожного мікрорайону.

ПРАВООХОРОННА СФЕРА: БЕЗПЕКА РЕАЛЬНА ТА ВІДЧУТНА

Рівень безпеки є фундаментальним показником якості життя, що впливає на повсякденний комфорт та психологічний стан мешканців. У цьому дослідженні ми аналізували не лише офіційну статистику зареєстрованих правопорушень, але й суб'єктивне відчуття безпеки, яке висловлювали кияни під час опитувань. Саме поєднання цих двох вимірів дозволяє зрозуміти, де безпека є реальною, а де лише відчутною, і навпаки.

Теплові карти демонструють, що сприйняття безпеки часто пов'язане з якістю міського простору та соціальною однорідністю.

Карта 3: Інтегральна оцінка Правоохоронної сфери в Оболонському районі

В Оболонському районі спостерігається чіткий поділ. Найвищі оцінки («зелені» зони) отримали мікрорайони нової забудови вздовж Дніпра та прилеглі до них території (№1, 2, 4, 5). Це зони з більш розвиненою інфраструктурою та однорідним соціальним середовищем. Натомість території "старої" Оболоні, Мінського масиву (№ 12) та Пріорки (№ 14) демонструють гіршу картину. Особливо проблемним виглядає Мікрорайон 11, що поєднує близькість до великої рекреаційної зони з наявністю проблемних точок, які знижують відчуття безпеки.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Правоохоронна сфера»]

Карта 4: Інтегральна оцінка Правоохоронної сфери в Дніпровському районі

У Дніпровському районі ситуація менш географічно визначена і більше залежить від локальних особливостей. Лідерами з безпеки є Русанівка (№11) та Березняки (№ 12, 13), де історично склалися сильні локальні громади з високим рівнем соціального контролю. Найбільш проблемними, згідно з інтегральною оцінкою, виявилися мікрорайони з великими транспортними вузлами, застарілим житловим фондом та соціальною неоднорідністю, як-от Воскресенка 2 (№4), Соцмісто (№14), Стара Дарниця (№16) та ДВРЗ (№17).

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Правоохоронна сфера»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: МІЖ СТАТИСТИКОЮ ЗЛОЧИНІВ ТА ВІДЧУТТЯМ БЕЗПЕКИ

Порівняння об'єктивних експертних оцінок та суб'єктивних вражень мешканців у сфері безпеки дає унікальну можливість побачити приховані проблеми та зрозуміти, що насправді формує у громадян відчуття захищеності у міському середовищі.

Кейс 1: Підтверджена проблема. Мікрорайон 13 (Оболонь)

Низька інтегральна оцінка цього мікрорайону є результатом негативного синергетичного ефекту: експерти зафіксували тут об'єктивно вищі показники правопорушень («жовта» зона), а мешканці, у свою чергу, оцінили рівень безпеки як вкрай низький («червона» зона). Під час опитувань люди скаржилися на погане освітлення, відсутність патрулювання та наявність "сліпих зон", що створює постійне відчуття тривоги. Це приклад ситуації, де офіційна статистика та думка жителів майже збігаються, вказуючи на комплексну проблему.

Кейс 2: Недооцінена безпека. Соцмісто (№14)

Цей мікрорайон є яскравим прикладом розбіжності у сприйнятті. Незважаючи на відносно середні статистичні показники злочинності (оцінка експертів – «жовта»), мешканці оцінюють рівень безпеки значно нижче («червона» зона). Це свідчить про те, що на відчуття захищеності впливають не так цифри, як якість середовища: наявність закинутих будівель, недостатній догляд за громадськими просторами та слабкі соціальні зв'язки між сусідами.

Кейс 3: Сила спільноти. Березняки (№12)

Березняки, не будучи новим районом, демонструють стабільно високі показники безпеки як за оцінками експертів, так і за відгуками мешканців («зелена» зона). Це можна пояснити високим рівнем соціального контролю та згуртованості громади. Велика кількість активних ОСББ, доглянуті двори та налагоджена комунікація між сусідами створюють середовище, в якому сторонні особи та асоціальна поведінка одразу помітні. Це доводить, що активна та небайдужа громада є одним з найефективніших інструментів забезпечення локальної безпеки.

Висновок

Аналіз сфери «Безпека/Правоохоронна» чітко демонструє, що статистика злочинів є лише одним з елементів безпеки. Не менш важливим є суб'єктивне відчуття захищеності, яке формується комплексним набором інших факторів: якістю освітлення, доглянутістю просторів та міцністю соціальних зв'язків.

СОЦІАЛЬНА ДОПОМОГА: ДОСТУПНІСТЬ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІДТРИМКИ

Рівень розвитку сфери соціальної допомоги свідчить про зрілість та гуманність міського середовища. В рамках дослідження ми оцінювали не лише формальну наявність закладів соціального захисту, але й їх доступність, достатню кількість і відповідність потребам різних категорій населення: людей похилого віку, осіб з інвалідністю, багатодітних родин, ветеранів та інших груп, що потребують підтримки.

Теплові карти демонструють значну нерівномірність у розподілі соціальної інфраструктури, яка не завжди корелює з концентрацією вразливих груп населення.

Карта 5: Інтегральна оцінка сфери «Соціальна допомога» в Оболонському районі

В Оболонському районі помітна певна поляризація. Відносно краща ситуація («зелені» зони) спостерігається у мікрорайонах з більш сучасною інфраструктурою та вищим соціально-економічним статусом їх жителів (№ 1, 2, 3, 5). Водночас, мікрорайони старої забудови, де традиційно проживає більше людей похилого віку та інших вразливих категорій (№12, 13, 14, 15), отримали нижчі, «жовті» та «червоні» оцінки. Це вказує на потенційний розрив між потребою в соціальних послугах та їх реальною доступністю залежно від територій проживання відповідних цільових аудиторій.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Соціальна допомога»]

Карта 6: Інтегральна оцінка сфери «Соціальна допомога» в Дніпровському районі

У Дніпровському районі картина ще більш контрастна. Лідерами є мікрорайони, де зосереджені великі територіальні центри соціального обслуговування або інші спеціалізовані заклади, наприклад, Березняки (№ 12, 13) та Русанівка (№ 11). На противагу їм, великі житлові масиви, такі як Воскресенка (№1, 2, 3), Соцмісто (№14) та Стара Дарниця (№15, 16), демонструють значний дефіцит соціальної інфраструктури, що підтверджується глибоким «червоним» кольором на карті.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Соціальна допомога»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: ІНФРАСТРУКТУРА VS РЕАЛЬНА ПОТРЕБА

Порівняння оцінок експертів, які аналізували статистичну забезпеченість, та мешканців, які відчувають реальну доступність послуг, дозволяє виявити, де соціальна інфраструктура працює ефективно, а де вона є лише формальною.

Кейс 1: Підтверджена проблема. Воскресенка 2 (№2)

Цей мікрорайон – яскравий приклад критичної ситуації у сфері соцдопомоги. І експерти, і мешканці дали йому найнижчі оцінки («червоні» зони). Експертний аналіз показав низьку концентрацію закладів соціального захисту на велику кількість населення, серед якого є значна частка пенсіонерів та інших пільгових категорій громадян.

Кейс 2: Невидима проблема. Мікрорайон 13 (Оболонь)

На перший погляд, ситуація у цьому мікрорайоні виглядає відносно стабільною (інтегральна оцінка – «жовта»). Однак глибший аналіз виявляє тривожну розбіжність: експерти оцінили забезпеченість закладами як задовільну («зелена» зона), тоді як мешканці – як вкрай низьку («червона» зона). Це може свідчити про низку "прихованих" проблем: або наявні заклади не надають послуг, яких реально потребують мешканці, або інформація про ці послуги не доходить до цільової аудиторії, або ж існують фізичні бар'єри (транспорт, безбар'єрність установ), що ускладнюють доступ до цих послуг.

Кейс 3: Ефективна концентрація. Березняки 2 (№13)

Висока «зелена» оцінка цього мікрорайону пояснюється не лише достатньою кількістю закладів соцзахисту, але і їх ефективною роботою, що підтверджується і експертами, і мешканцями. Розташування ключових установ в одному місці та їхня активна комунікація з громадою створюють позитивне сприйняття та відчуття турботи у мешканців. Це доводить, що важлива не лише кількість, але й якість та доступність соціальних послуг.

Висновок

Аналіз сфери «Соціальна допомога» демонструє, що проста наявність відповідних інституцій не гарантує задоволення потреб громади. Ефективність системи соціального захисту на локальному рівні залежить від відповідності послуг реальним запитам населення, інформаційного супроводу та фізичної доступності інфраструктури для всіх груп, особливо для найменш мобільних.

ЖИТЛО ТА ДОМОГОСПОДАРСТВО: ФУНДАМЕНТ ЩОДЕННОГО КОМФОРТУ

Стан житлового фонду та якість управління ним є основою щоденного комфорту киян. Ця сфера охоплює широкий спектр показників: від фізичного стану будинків, дахів та інженерних мереж до ефективності роботи керуючих компаній та ОСББ, рівня заборгованості за комунальні послуги та стану прибудинкових територій.

Теплові карти чітко ілюструють, що ключовим фактором, який визначає ситуацію в цій сфері, є вік житлової забудови.

Карта 7: Інтегральна оцінка сфери «Житло та домогосподарство» в Оболонському районі

В Оболонському районі простежується чітка кореляція між віком забудови та інтегральною оцінкою. Новіші мікрорайони, зведені впродовж останніх 20-25 років (№1, 2, 4, 10), отримали «зелені» та «жовті» оцінки завдяки кращому стану комунікацій та активнішому процесу у контексті створення ОСББ. Натомість, території зі старішим панельним житловим фондом 70-80-х років, зокрема Мінський масив (№12) та Пріорка (№14), демонструють значно гірші показники та потребують системної модернізації.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Житло та домогосподарство»]

Карта 8: Інтегральна оцінка сфери «Житло та домогосподарство» в Дніпровському районі

У Дніпровському районі ситуація є більш напруженою: більшість мікрорайонів отримали «жовті» та «червоні» оцінки. Це пов'язано з великою часткою застарілого житлового фонду 60-80-х років, який вичерпує свій експлуатаційний ресурс. Найбільш критичною ситуація є в мікрорайонах Соцмісто (№14), Стара Дарниця (№15, 16) та ДВРЗ (№17), де проблеми з житловим фондом є системними та потребують комплексних рішень на рівні всього міста.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Житло та домогосподарство»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: МІЖ ОФІЦІЙНИМИ ЗВІТАМИ ТА РЕАЛЬНИМ СТАНОМ БУДИНКІВ

Сфера житла та домогосподарства – це поле, де розбіжності між експертними даними (наприклад, кількістю зареєстрованих ОСББ або сумами капіталовкладень у сферу ЖКГ) та реальним досвідом мешканців (протікання даху, несправний ліфт) є найбільш відчутними.

Кейс 1: Підтверджена проблема. Стара Дарниця 2 (№16)

Критичний «червоний» статус цього мікрорайону є результатом повного збігу негативних оцінок. Експерти зафіксували високий рівень заборгованості за послуги ЖКГ, значну кількість аварійних будинків та низьку активність у створенні ОСББ. Мешканці, у свою чергу, масово скаржилися на незадовільний стан комунікацій, дахів та під'їздів, а також на неефективну роботу комунальних служб. Це класичний приклад системної кризи, де застаріла інфраструктура поєднується з низькою якістю управлінських процесів.

Кейс 2: Розбіжність у сприйнятті. Мікрорайон 4 (Оболонь)

На перший погляд, ситуація у цьому мікрорайоні нової забудови виглядає в цілому задовільною («жовта» зона). Проте, аналіз виявляє глибоку розбіжність: «зелена» оцінка від експертів, які бачать нові будинки та зареєстровані ОСББ, контрастує з низькою «червоною» оцінкою від мешканців. Це може свідчити про проблеми «нової забудови»: неефективну роботу приватних керуючих компаній, нав'язаних забудовником, приховані будівельні дефекти або гострі конфлікти всередині новостворених ОСББ, що паралізують їх роботу. Це доводить, що нові стіни не завжди гарантують задоволеність мешканців.

Кейс 3: Сила самоорганізації. Русанівка (№11)

Попри поважний вік житлового фонду (переважно 60-ті роки), Русанівка демонструє стабільно високу «зелену» оцінку, що є прикладом ефективної самоорганізації мешканців. Це доводить, що вік будинку не є вироком за умови наявності активної та відповідальної громади.

Висновок

Аналіз сфери «Житло та домогосподарство» доводить, що ключовим фактором комфорту є не стільки вік забудови (хоча цей чинник є доволі вагомим), скільки якість управління та рівень самоорганізації мешканців. Підтримка та розвиток інституту ОСББ, а також посилення контролю за діяльністю керуючих компаній є пріоритетними завданнями для підвищення якості життя киян у цій сфері.

ОСВІТА (ШКОЛИ): ДОСТУПНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ

Забезпеченість якісною шкільною освітою є ключовим фактором для родин з дітьми та важливим індикатором розвитку мікрорайону. Ми аналізували не лише кількість шкіл та учнівських місць, але й їхню заповненість, фізичний стан будівель, обсяги капітальних видатків, а також освітні результати здобувачів освіти (показники результатів національного мультимедійного тесту - НМТ).

Теплові карти демонструють гостру проблему нерівномірного навантаження на шкільну інфраструктуру, особливо між «старими» та «новими» районами.

Карта 9: Інтегральна оцінка сфери «Освіта (Школи)» в Оболонському районі

В Оболонському районі ситуація є відносно стабільною, але неоднорідною. Найкращі показники («зелені» зони) демонструють мікрорайони центральної Оболоні (№ 5, 9, 10), де шкільна мережа проєктувалася з розрахунком на велику кількість дітей і наразі є достатньою. Натомість, території нової щільної забудови (№ 1, 4) та, навпаки, райони старої забудови з меншою кількістю шкіл (№ 13, 14, 15) отримали «жовті» та «червоні» оцінки, що вказує на проблеми з доступністю та переповненістю навчальних закладів.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Освіта (Школи)»]

Карта 10: Інтегральна оцінка сфери «Освіта (Школи)» в Дніпровському районі

Дніпровський район демонструє більш виражені контрасти. Відносно благополучною є ситуація на великих житлових масивах, як-от Березняки (№ 12, 13) та Райдужний (№ 1), де кількість шкіл є достатньою. Проте, ціла низка мікрорайонів отримала критичні «червоні» оцінки.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Освіта (Школи)»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: МІЖ ПРОЄКТНОЮ ПОТУЖНІСТЮ ТА РЕАЛЬНИМ НАВАНТАЖЕННЯМ

Порівняння об'єктивних даних про кількість місць у школах та суб'єктивної оцінки їх роботи батьками та мешканцями району дозволяє побачити, де освітня система працює ефективно, а де стикається з прихованими викликами.

Кейс 1: Підтверджена проблема. Стара Дарниця 2 (№16)

Критично низька оцінка («червона» зона) цього мікрорайону є результатом збігу негативних факторів. Експерти зафіксували як фізичну недостатність шкільних закладів, так і їх незадовільний матеріально-технічний стан. Мешканці під час опитувань підтвердили це, скаржачись на переповненість класів, необхідність возити дітей у школи в сусідні мікрорайони та низький рівень задоволеності умовами навчання. Це класичний приклад інфраструктурного дефіциту, що потребує стратегічних рішень.

Кейс 2: Розбіжність у сприйнятті. Мікрорайон 13 (Оболонь)

На інтегральній карті цей мікрорайон має «червоний» колір, що відображає спільну низьку оцінку. Однак цікавим є те, що експертна оцінка була навіть гіршою, ніж думка мешканців. Експерти бачать критичну ситуацію з переповненістю шкіл та їх технічним станом. Мешканці ж, хоч і незадоволені, дають дещо вищу оцінку («жовта» зона). Це може свідчити про те, що батьки, попри погані умови, можуть бути задоволені якістю роботи педагогічних колективів, що частково компенсує інфраструктурні недоліки.

Кейс 3: Неочевидний позитив. Північно-Броварський масив (№7)

Цей мікрорайон, незважаючи на щільну забудову, отримав високу «зелену» оцінку, що підтверджується як експертами, так і мешканцями. Експертний аналіз показав, що проєктна потужність шкіл, закладена ще в радянські часи, наразі повністю відповідає демографічним потребам, а самі заклади підтримуються в належному стані. Мешканці, у свою чергу, високо оцінили як доступність шкіл, так і якість освіти в них. Це приклад вдалого планування, яке продовжує ефективно працювати десятиліттями.

Висновок

Аналіз сфери шкільної освіти показує, що головними викликами є переповненість закладів у зонах нової щільної забудови та фізична зношеність інфраструктури у старих мікрорайонах. Водночас, задоволеність мешканців залежить не лише від стану стін, але й від якості освітнього процесу та роботи вчителів.

ОСВІТА (ДНЗ): У ПОШУКАХ ВІЛЬНОГО МІСЦЯ

Забезпечення доступності дошкільної освіти є одним із найгостріших соціальних викликів сучасного Києва, особливо в умовах повномасштабного вторгнення, коли населення столиці значно збільшилося за рахунок вимушено переміщених осіб з маленькими дітьми. Наявність вільних місць у дитячих садочках у кроковій доступності є вирішальним фактором комфорту для молодих родин. У дослідженні ми аналізували проєктну та розрахункову кількість місць у ДНЗ, їхню наповненість, наявність черг, а також обсяги фінансування капітальних видатків.

Теплові карти яскраво ілюструють системну кризу в цій сфері, що охоплює переважну більшість досліджених мікрорайонів, незалежно від їхнього типу та розташування.

Карта 11: Інтегральна оцінка сфери «Освіта (ДНЗ)» в Оболонському районі

Оболонський район демонструє тотальну проблематичність сфери дошкільної освіти. Жоден з 15 мікрорайонів не отримав «зеленої» оцінки. Переважна більшість має «жовтий» або критичний «червоний» статус. Найбільш напруженою є ситуація в мікрорайонах з інтенсивною новою забудовою (№1, 4), де кількість нових місць у ДНЗ катастрофічно не встигає за темпами заселення нових будинків. Відносно краща, хоч і далека від ідеалу, ситуація спостерігається у «старих» мікрорайонах центральної Оболоні (№9, 10).

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Освіта (ДНЗ)»]

Карта 12: Інтегральна оцінка сфери «Освіта (ДНЗ)» в Дніпровському районі

У Дніпровському районі ситуація аналогічно складна. Критичні «червоні» оцінки отримали мікрорайони, що зазнали значного ущільнення забудови в останні роки, зокрема Микільська Слобідка (№ 6) та Воскресенська Слобідка (№ 2). Високе навантаження на мережу ДНЗ також спостерігається у Соцмісті (№14) та Старій Дарниці (№15, 16). Єдиним мікрорайоном, що отримав «зелену» оцінку, є Північно-Броварський масив (№ 7), що знову підкреслює ефективність його первинного планування.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Освіта (ДНЗ)»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: ЧЕРГИ, ПЕРЕПОВНЕНІСТЬ ТА БАТЬКІВСЬКІ ОЧІКУВАННЯ

Криза дошкільної освіти є настільки очевидною, що оцінки експертів та мешканців у цій сфері переважно збігаються. Проте, навіть тут є цікаві нюанси, що розкривають глибину проблеми.

Кейс 1: Підтверджена криза. Воскресенка 2 (№2)

Цей мікрорайон є одним із найбільш проблемних у Дніпровському районі, що підтверджується однотайно низькими оцінками («червона» зона) як від експертів, так і від мешканців. Експертний аналіз зафіксував значне перевищення кількості дітей дошкільного віку над наявною кількістю місць у ДНЗ та великі черги. Мешканці під час опитувань скаржилися не лише на неможливість влаштувати дитину в садок поруч з домом, але й на переповненість груп, що безпосередньо впливає на якість догляду та освітнього процесу.

Кейс 2: Розбіжність на тлі кризи. Мікрорайон 13 (Оболонь)

На інтегральній карті цей мікрорайон має «червоний» колір. Однак тут думки експертів та мешканців розійшлися: фахівці оцінили ситуацію як критичну («червона» зона), тоді як мешканці – як проблемну, але не катастрофічну («жовта» зона). Це може свідчити про те, що, попри об'єктивні труднощі з влаштуванням у ДНЗ, батьки можуть бути відносно задоволені якістю роботи тих садочків, куди їх дітям все ж вдалося потрапити. Це вкотре підкреслює важливість людського фактору та роботи вихователів.

Кейс 3: Локальний виняток. Північно-Броварський масив (№7)

Висока «зелена» оцінка цього мікрорайону є унікальним явищем на загальному тлі. І експерти, і мешканці підтвердили, що ситуація з дошкільними закладами тут є однією з найкращих у Дніпровському районі. Достатня кількість ДНЗ, закладена ще при проектуванні масиву, та відсутність значної ущільнюючої забудови дозволили зберегти баланс між потребою та пропозицією. Це яскравий приклад того, наскільки важливим є дотримання нормативів соціальної інфраструктури під час планування міських територій.

Висновок

Аналіз сфери дошкільної освіти чітко вказує на системну кризу, спричинену роками хаотичної забудови без належного розвитку соціальної інфраструктури. Вирішення цієї проблеми потребує не точкових ремонтів, а стратегічного підходу, що включає як будівництво нових ДНЗ, так і розширення та модернізацію існуючих, а також розвиток альтернативних форм дошкільної освіти.

МОБІЛЬНІСТЬ: ЗВ'ЯЗНІСТЬ ТА ДОСТУПНІСТЬ МІСТА

Ефективна система громадського транспорту є кровоносною системою сучасного мегаполіса. В рамках дослідження мобільності ми оцінювали щільність та різноманітність маршрутної мережі (метро, автобуси, тролейбуси, трамваї), фізичну доступність зупинок, а також суб'єктивне задоволення мешканців регулярністю руху, комфортом та загальною зручністю пересування містом.

Теплові карти демонструють, що ключовим фактором, який визначає рівень мобільності, є близькість до станцій метрополітену та магістральних транспортних коридорів.

Карта 13: Інтегральна оцінка сфери «Мобільність» в Оболонському районі

В Оболонському районі чітко простежується "хребет" мобільності, сформований лінією метро. Мікрорайони, що розташовані вздовж Оболонського проспекту (№5, 9, 10), мають найвищі, «зелені» оцінки. Мешканці цих територій мають швидкий та зручний доступ до всіх районів міста. Натомість, у міру віддалення від метро, оцінки погіршуються. Території, що покладаються переважно на наземний транспорт, такі як Мінський масив (№12) та Пріорка (№14), отримали «жовті» оцінки, що свідчить про меншу зручність та довшу тривалість поїздок.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Громадський транспорт (Мобільність)»]

Карта 14: Інтегральна оцінка сфери «Мобільність» в Дніпровському районі

У Дніпровському районі, де покриття метрополітенем є значно меншим, ситуація в цілому є більш напруженою. Найкращі оцінки отримали мікрорайони, що мають виходи до станцій метро (Лівобережний масив - №10, ДВРЗ - №17) або розташовані вздовж потужної транспортної артерії – проспекту Воскресенського (Райдужний - №1). Найбільш проблемними є мікрорайони, віддалені від метро та магістралей, що змушені покладатися на менш надійні маршрути наземного транспорту, зокрема, Стара Дарниця (№15) та Воскресенська Слобідка (№2).

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Громадський транспорт (Мобільність)»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: МЕТРО ЯК ФАКТОР УСПІХУ ТА "ТРАНСПОРТНА ІЗОЛЯЦІЯ"

Порівняння об'єктивних даних про кількість маршрутів та суб'єктивних оцінок зручності пересування дозволяє побачити, де транспортна система працює як єдиний організм, а де існують розриви та "сліпі зони".

Кейс 1: Підтверджена проблема. Стара Дарниця 1 (№15)

Низька «жовта» оцінка цього мікрорайону є результатом збігу негативних факторів. Експерти зафіксували відсутність прямого доступу до метро та обмежену кількість маршрутів наземного транспорту, що зв'язують мікрорайон з іншими частинами міста. Мешканці під час опитувань підтвердили це, скаржачись на тривале очікування транспорту, його переповненість у години пік та необхідність робити кілька пересадок для поїздки в центр. Це класичний приклад "транспортної ізоляції", що знижує рівень якості життя.

Кейс 2: Розбіжність у сприйнятті. Мікрорайон 13 (Оболонь)

На інтегральній карті цей мікрорайон має відносно непогану «зелену» оцінку. Однак аналіз показує, що вона сформувалася завдяки високій оцінці від експертів, які бачать достатню кількість маршрутів. Натомість, мешканці оцінили ситуацію значно гірше («жовта» зона). Це може свідчити про низку "прихованих" проблем: незручні графіки руху, поганий технічний стан транспорту або неоптимальні маршрути, що не відповідають реальним пасажиропотокам. Це доводить, що кількість маршрутів не завжди дорівнює якості перевезень.

Кейс 3: Синергія видів транспорту. Лівобережний масив (№10)

Найвища «зелена» оцінка цього мікрорайону є прикладом успішної синергії різних видів транспорту. Наявність станції метро доповнюється щільною мережею автобусних та тролейбусних маршрутів, а також міською електричкою, що створює потужний транспортний хаб. Як експерти, так і мешканці одностайно визнали мобільність сильною стороною цієї території. Це демонструє, що максимальна ефективність досягається там, де різні види громадського транспорту не конкурують, а доповнюють один одного.

Висновок

Аналіз сфери мобільності доводить, що наявність метрополітену залишається вирішальним фактором, що визначає транспортну доступність мікрорайону. Для територій, віддалених від метро, ключовим завданням є розвиток швидкісних магістральних маршрутів наземного транспорту (трамвай, автобус), підвищення його надійності та комфорту, а також забезпечення зручних пересадкових вузлів.

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я: ДОСТУПНІСТЬ ПЕРВИННОЇ ДОПОМОГИ

Забезпеченість якісними та доступними медичними послугами є базовою потребою та невід'ємним компонентом сучасного міста. В рамках дослідження ми фокусувалися на первинній ланці медичної допомоги, аналізуючи кількість та розташування амбулаторій, забезпеченість сімейними лікарями, терапевтами та педіатрами, а також обсяги фінансування галузі на локальному рівні.

Теплові карти демонструють значну нерівномірність у розподілі медичної інфраструктури, що часто не відповідає щільності населення та створює "білі плями" у покритті.

Карта 15: Інтегральна оцінка сфери «Охорона здоров'я» в Оболонському районі

В Оболонському районі ситуація є вкрай неоднорідною. Найкращі показники («зелені» зони) демонструють мікрорайони, де історично розташовані великі поліклініки або нещодавно відкриті амбулаторії (№ 5, 9, 11). Це створює локальні центри медичного обслуговування. Водночас, цілі масиви, зокрема Мінський (№12), частина Пріорки (№ 14) та Куренівки (№ 15), а також деякі мікрорайони нової забудови (№1) отримали критичні «червоні» та «жовті» оцінки, що вказує на гострий дефіцит закладів первинної медичної допомоги у кроковій доступності для жителів.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Сфера охорони здоров'я»]

Карта 16: Інтегральна оцінка сфери «Охорона здоров'я» в Дніпровському районі

У Дніпровському районі спостерігається схожа тенденція до концентрації медичних послуг в одних мікрорайонах та їх дефіциту в інших. Відносно благополучною є ситуація на Русанівці (№ 11) та у Північно-Броварському масиві (№ 7). Проте, переважна більшість територій, включаючи густонаселені Воскресенку (№ 2, 3), Соцмісто (№14), Стару Дарницю (№15, 16) та ДВРЗ (№17), мають критично низькі «червоні» оцінки. Це свідчить про системну проблему недостатнього покриття первинною медичною допомогою великих житлових масивів.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Сфера охорони здоров'я»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: МІЖ СТІНАМИ ПОЛІКЛІНІК ТА РЕАЛЬНОЮ ДОСТУПНІСТЮ ЛІКАРЯ

Порівняння офіційних даних про наявність медичних закладів та суб'єктивного досвіду мешканців у отриманні медичної допомоги дозволяє оцінити, наскільки ефективно працює система первинної ланки на рівні мікрорайону.

Кейс 1: Підтверджена проблема. Стара Дарниця 2 (№16)

Критичний «червоний» статус цього мікрорайону є результатом односпайно низьких оцінок. Експерти зафіксували як фізичну відсутність амбулаторій на території, так і низьку забезпеченість сімейними лікарями з розрахунку на кількість населення. Мешканці під час опитувань підтвердили це, скаржачись на необхідність їздити до поліклінік у сусідні райони, великі черги та труднощі з записом до лікаря. Це приклад класичної "медичної пустелі" в межах великого міста.

Кейс 2: Розбіжність у сприйнятті. Мікрорайон 13 (Оболонь)

На інтегральній карті цей мікрорайон має відносно непогану «зелену» оцінку. Однак аналіз показує, що вона сформувалася виключно завдяки високій оцінці від експертів, які бачать наявність медичних закладів на території. Натомість, мешканці оцінили ситуацію як вкрай негативну («червона» зона). Це може свідчити про низку "прихованих" проблем: формальну наявність закладу, але реальну нестачу лікарів, поганий стан приміщень, низьку якість обслуговування або проблеми з менеджментом (неможливість записатися, погана організація прийому), що знецінює фізичну близькість поліклініки.

Кейс 3: Ефективність мережі. Русанівка (№11)

Висока «зелена» оцінка цього мікрорайону підтверджується як експертами, так і мешканцями. Хоча на Русанівці немає великої лікарні, тут ефективно працює мережа амбулаторій та приватних практик, що забезпечує достатнє покриття первинною ланкою. Мешканці відзначають зручність розташування, можливість швидко потрапити на прийом та задовільну якість послуг. Це доводить, що для комфорту мешканців важливіша не одна велика поліклініка, а розгалужена мережа невеликих, але доступних амбулаторій.

Висновок

Аналіз сфери охорони здоров'я демонструє, що ключовим викликом є нерівномірний розподіл закладів первинної медичної допомоги. Для вирішення цієї проблеми необхідна розробка міської стратегії розвитку мережі амбулаторій, яка б базувалася на реальних потребах та щільності населення кожного мікрорайону, а не на історично сформованій інфраструктурі.

ЯКІСТЬ ЖИТТЯ: ПРОСТІР ДЛЯ ДОЗВІЛЛЯ, СПОРТУ ТА КУЛЬТУРИ

Якість життя у міському середовищі визначається не лише базовими потребами, але й можливостями для самореалізації, відпочинку та культурного збагачення жителів. У цьому розділі ми аналізували забезпеченість мікрорайонів спортивною інфраструктурою (стадіони, майданчики, фітнес-центри) та культурними закладами (бібліотеки, будинки творчості, театри, кінотеатри), а також суб'єктивне задоволення мешканців можливостями для дозвілля.

Теплові карти демонструють, що більшість житлових масивів Києва є класичними "спальними районами" з вираженим дефіцитом культурної та спортивної інфраструктури.

Карта 17: Інтегральна оцінка сфери «Якість життя» в Оболонському районі

В Оболонському районі ситуація є відносно благополучною. Найвищі, «зелені» оцінки отримали мікрорайони, що прилягають до набережної та великих торгово-розважальних центрів (№ 1, 2, 5, 9, 10, 11). Наявність сучасної комерційної інфраструктури (кінотеатри, фітнес-клуби) та облаштованих громадських просторів створює тут високий рівень задоволеності. Натомість, більш віддалені мікрорайони, як-от Пріорка (№14) та Куренівка (№15), мають значно менше об'єктів для дозвілля, що відображено у «жовтих» оцінках.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Якість життя»]

Карта 18: Інтегральна оцінка сфери «Якість життя» в Дніпровському районі

Дніпровський район демонструє більш виражений дефіцит у цій сфері. Лише мікрорайони з великими парковими зонами або культурними центрами, такі як Русанівка (№ 11) та Березняки (№ 12, 13), отримали «зелені» оцінки. Переважна більшість інших територій, включаючи Воскресенку (№2, 3), Соцмісто (№14), Стару Дарницю (№15, 16) та ДВРЗ (№17), мають «жовті» та «червоні» оцінки. Це свідчить про системну нестачу сучасних та доступних об'єктів для спорту та культурного відпочинку на Лівому березі.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Якість життя»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: МІЖ "ВЕЛИКОЮ КУЛЬТУРОЮ" ТА ЛОКАЛЬНИМ ДОЗВІЛЛЯМ

Порівняння офіційних даних про кількість закладів та суб'єктивних оцінок мешканців дозволяє зрозуміти, чого насправді не вистачає киянам для відчуття повноцінної задоволеності: великих культурних центрів чи затишних локальних просторів.

Кейс 1: Підтверджена проблема. Стара Дарниця 2 (№16)

Критичний «червоний» статус цього мікрорайону є результатом одностайного вердикту: і експерти, і жителі констатують майже повну відсутність будь-якої інфраструктури для дозвілля. На території немає ні кінотеатру, ні сучасного спортивного комплексу, ні культурного центру, а наявні бібліотеки та спортивні майданчики перебувають у незадовільному стані. Це класичний приклад "культурної пустелі", що змушує мешканців шукати можливості для відпочинку далеко за межами свого мікрорайону.

Кейс 2: Розбіжність у сприйнятті. Мікрорайон 13 (Оболонь)

На інтегральній карті цей мікрорайон має середню «жовту» оцінку. Однак аналіз показує, що вона сформувалася через діаметрально протилежні погляди: експерти оцінили ситуацію як критичну («червона» зона), зафіксувавши мінімальну кількість комунальних закладів культури та спорту. Натомість, мешканці оцінили її значно краще («зелена» зона). Це свідчить про те, що для людей важливішою є наявність комерційної інфраструктури (невеликі фітнес-студії, дитячі розвиваючі центри, кафе), що компенсує відсутність (або низьку концентрацію) муніципальних об'єктів.

Кейс 3: Синергія природи та інфраструктури. Русанівка (№11)

Висока «зелена» оцінка цього мікрорайону є прикладом успішного поєднання природних переваг та створеної інфраструктури. Наявність муніципального театру та спортивних об'єктів доповнюється унікальною набережною, яка сама по собі є потужним центром тяжіння для прогулянок, бігу та відпочинку. І експерти, і мешканці високо оцінили цей баланс, що робить Русанівку одним з найкомфортніших для життя мікрорайонів. Це доводить, що інвестиції у громадські простори є не менш важливими, ніж будівництво нових інфраструктурних закладів.

Висновок

Аналіз сфери «Якість життя» демонструє, що для мешканців важлива наявність різноманітних та доступних можливостей для дозвілля безпосередньо у своєму мікрорайоні. Розвиток локальних культурних та спортивних осередків, а також створення якісних громадських просторів (парків, скверів, набережних) є ключовим завданням для перетворення "спальних районів" на повноцінні та комфортні середовища для життя.

СФЕРА УЧАСТІ: ГОЛОС ГРОМАДИ В ЖИТТІ МІСТА

Рівень громадської участі є показником зрілості громадянського суспільства та ефективності діалогу між владою та мешканцями. У цьому розділі ми аналізували об'єктивні індикатори громадської залученості: кількість зареєстрованих ОСББ та органів самоорганізації населення (ОСН), їх фінансування з міського бюджету, а також кількість звернень до міських контакт-центрів (1551, 1557), поданих та реалізованих проєктів громадського бюджету, що свідчить про активність громадян у вирішенні локальних проблем.

Теплові карти демонструють, що рівень громадської активності не залежить від рівня добробуту мікрорайону, а є самостійним феноменом, який, як правило, і впливає на такий рівень доброту.

Карта 19: Інтегральна оцінка сфери «Участь» в Оболонському районі

В Оболонському районі ситуація є доволі строкатою. Високий рівень громадської активності («зелені» зони) демонструють як мікрорайони нової забудови (№9), так і деякі райони старої забудови, де історично склалися міцні сусідські зв'язки. Найнижчі, «червоні» оцінки отримали переважно території з великою часткою орендного житла та соціально неоднорідним населенням (№6, 13), де формування стійких громадських інтеракцій є ускладненим.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Сфера участі»]

Карта 20: Інтегральна оцінка сфери «Участь» в Дніпровському районі

Дніпровський район показує ще більші контрасти. Безумовними лідерами громадської активності є Русанівка (№11) та Березняки (№12), відомі своїми давніми традиціями самоорганізації. Їхні високі «зелені» оцінки різко контрастують з глибоким «червоним» кольором сусідніх мікрорайонів, таких як Воскресенська Слобідка (№2), Соцмісто (№14) та Стара Дарниця (№15, 16). Це свідчить про те, що географічна близькість не гарантує однакового рівня розвитку громадянського суспільства.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Сфера участі»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: МІЖ ФОРМАЛЬНИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ ТА РЕАЛЬНОЮ АКТИВНІСТЮ

У цій сфері порівняння думок експертів та мешканців (у даному випадку, аналіз їх поведінки через звернення до органів міської влади) дозволяє побачити, де громадська участь є формальною, а де – дієвим інструментом змін.

Кейс 1: Підтверджена пасивність. Стара Дарниця 2 (№16)

Критичний «червоний» статус цього мікрорайону є результатом збігу негативних показників. Експерти зафіксували вкрай низьку кількість зареєстрованих ОСББ та ОСН, а також їх нульовий рівень в отриманні фінансування з міського бюджету. Ця формальна пасивність підтверджується і поведінкою мешканців: кількість звернень до контакт-центрів з цієї території є однією з найнижчих. Це свідчить про низький рівень довіри як до інструментів участі, так і до можливості вплинути на ситуацію, що призводить до громадянської апатії.

Кейс 2: "Реактивна" активність. Мікрорайон 13 (Оболонь)

На інтегральній карті цей мікрорайон має низьку «червону» оцінку. Однак аналіз показує цікаву динаміку. Експерти оцінили рівень громадської спроможності як низький («червона» зона) через малу кількість ОСББ. Водночас, кількість звернень до контакт-центрів 1551 та 1557 з цієї території є аномально високою. Це свідчить про "реактивний" тип громадської активності: мешканці не об'єднуються для системної роботи, але дуже активно реагують на конкретні проблеми (аварії, відсутність послуг), "завалюючи" скаргами міські служби.

Кейс 3: Системна робота. Русанівка (№11)

Висока «зелена» оцінка цього мікрорайону є прикладом зрілого громадянського суспільства. Тут спостерігається ідеальний баланс: висока кількість дієвих ОСББ та ОСН, що системно працюють над покращенням своїх будинків та території, доповнюється поміркованою, але стабільною кількістю звернень до міських служб для вирішення більш глобальних питань. Це свідчить про те, що мешканці ефективно використовують різні інструменти участі, вирішуючи частину проблем самостійно, а частину – делегуючи місту.

Висновок

Аналіз сфери участі демонструє, що розвиток громадянського суспільства на локальному рівні є складним процесом. Для підвищення рівня залученості необхідна системна робота, спрямована не лише на інформування про інструменти участі, але й на побудову довіри та демонстрацію реальних результатів від громадської активності. Перетворення "реактивної" активності (скарг) на "проактивну" (спільне планування) є одним з ключових завдань даного проєкту.

ДЕМОГРАФІЯ: ЛЮДСЬКИЙ ВИМІР МІКРОРАЙОНІВ

Демографічна структура є фундаментом, що визначає соціальний ландшафт будь-якої території. Аналіз таких показників, як: вікова структура населення (частка дітей, людей працездатного та похилого віку), кількість зареєстрованих ВПО та кількість осіб, що перебувають на профілактичному обліку, дозволяє зрозуміти поточні та майбутні виклики, що стоять перед кожним мікрорайоном.

У нашому дослідженні ми не давали прямих «зелених» чи «червоних» оцінок демографічним показникам, оскільки велика кількість пенсіонерів чи ВПО не є "поганим" явищем, а лише соціальним фактом. Натомість, ми використовували кольори для візуалізації концентрації певних соціальних груп, що допомагає краще зрозуміти потреби території.

Карта 21: Демографічна структура мікрорайонів Оболонського району

В Оболонському районі демографічна карта чітко відображає історію його забудови. Мікрорайони старої радянської забудови (№ 6, 7, 8, 12) мають вищу концентрацію людей похилого віку, що свідчить про поступове "старіння" населення, яке заселялося сюди 40-50 років тому. Натомість, мікрорайони нової та активної забудови (№1, 4, 11) демонструють вищу частку людей працездатного віку та сімей з дітьми, що створює зовсім інші потреби в соціальній інфраструктурі.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ОБОЛОНСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Демографія»]

Карта 22: Демографічна структура мікрорайонів Дніпровського району

Дніпровський район демонструє схожі тенденції. "Старі" житлові масиви, такі як Березняки (№12, 13) та Русанівка (№11), також характеризуються вищою часткою літнього населення. Найбільш складною є демографічна ситуація у мікрорайонах зі старим та частково застарілим житловим фондом (Соцмісто - №14, ДВРЗ - №17), де спостерігається підвищена концентрація як людей похилого віку, так і інших вразливих соціальних груп.

[Див. ТЕПЛОВА КАРТА ДНІПРОВСЬКОГО РАЙОНУ по сфері «Демографія»]

ГЛИБШИЙ АНАЛІЗ: ЯК ДЕМОГРАФІЯ ВПЛИВАЄ НА ІНШІ СФЕРИ

Демографічні показники не існують у вакуумі. Вони безпосередньо впливають на ситуацію в інших сферах, пояснюючи високий чи низький попит на певні послуги та інфраструктуру. Розглянемо кілька гіпотез (прикладів).

Гіпотеза 1: Висока частка людей похилого віку та сфера охорони здоров'я

У мікрорайонах, де, згідно з демографічним аналізом, проживає велика кількість громадян пенсійного віку (наприклад, Мінський масив - № 12 в Оболонському районі або Соцмісто - № 14 у Дніпровському), гострота проблем у сфері охорони здоров'я значно зростає. Дефіцит амбулаторій, нестача сімейних лікарів та терапевтів, а також погана транспортна доступність до поліклінік стають критичними саме для цих територій, оскільки люди похилого віку складають лівову частку споживачів медичних послуг і водночас є найменш мобільною групою населення.

Гіпотеза 2: Висока частка дітей та криза дошкільної освіти

Мікрорайони нової забудови (наприклад, Мікрорайон 1 в Оболонському районі або Микільська Слобідка - № 6 у Дніпровському) приваблюють молоді сім'ї з дітьми. Це відображається у демографічній структурі даних територій. Однак саме ця позитивна, на перший погляд, тенденція створює величезне навантаження на освітню компоненту всієї інфраструктури. Як показав наш аналіз, саме в цих "молодих" мікрорайонах спостерігається найгостріша криза з місцями в дитячих садках та школах, адже соціальна інфраструктура не встигає за темпами житлового будівництва.

Гіпотеза 3: Концентрація ВПО та сфера соціальної допомоги

Наявність високої частки внутрішньо переміщених осіб (наприклад, у Дніпровському районі) створює додатковий попит на послуги у сфері соціальної допомоги. Ці люди потребують не лише базової підтримки, але й консультацій з працевлаштування, юридичної допомоги та психологічної реабілітації. Якщо мікрорайон, де концентруються ВПО, водночас має низькі показники у сфері соцдопомоги, це створює ризик соціальної напруги та поглиблення проблем інтеграції для цієї категорії громадян.

Висновок

Демографічний аналіз є важливим інструментом для прогнозування та планування розвитку міських територій. Розуміння того, хто саме живе в мікрорайоні – молоді сім'ї, старші люди, ВПО та інші вразливі категорії громадян – дозволяє більш точно визначити пріоритети та спрямовувати ресурси на розвиток саме тієї інфраструктури, яка є найбільш затребуваною для конкретної громади.

ВИСНОВКИ ТА РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Проведене комплексне дослідження стану 32 умовних мікрорайонів у Дніпровському та Оболонському районах міста Києва дозволило сформувати детальну та багатовимірну картину якості життя на локальному рівні. Аналіз, представлений у цій брошурі, що ґрунтується на інтеграції об'єктивних статистичних даних та суб'єктивних оцінок мешканців, виявив ключові диспропорції у розвитку територій за 10 основними сферами життєдіяльності.

Основним практичним результатом аналітичного етапу Проєкту є обґрунтоване визначення пріоритетних територій для подальшої цільової роботи. На основі розрахованого інтегрального рейтингу, що відображає сукупність проблемних аспектів, було ідентифіковано три мікрорайони з найнижчими показниками якості життя.

За підсумками дослідження, для подальшої поглибленої роботи в рамках проєкту «Менеджмент житлових районів» було обрано такі території:

- «Мікрорайон 13» (Оболонський район)
- «Стара Дарниця 2» (Дніпровський район)
- «Воскресенка 2» (Дніпровський район)

Вибір цих мікрорайонів є прямим наслідком проведеного аналізу та слугує основою для переходу від дослідницької до практичної фази Проєкту.

МІКРОРАЙОН_13

СТАРА ДАРНИЦЯ 2

ВОСКРЕСЕНКА 2

НАСТУПНІ ЕТАПИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПРОЄКТУ

Завершення аналітичного етапу формалізувало початок практичної фази проєкту «Менеджмент житлових районів». Подальша діяльність буде сконцентрована на імплементації підходів квартального менеджменту в трьох визначених пілотних мікрорайонах.

Робота з цими територіями передбачає реалізацію наступних кроків:

1. **Проведення** поглиблених консультацій з громадою: проведення серії зустрічей та публічних обговорень для верифікації результатів дослідження та спільного визначення пріоритетів.
2. **Організація** партисипативних заходів (воркшопів): спільна робота мешканців, локальних стейкхолдерів та профільних експертів над напрацюванням конкретних проєктних ідей та пропозицій для розвитку мікрорайону.
3. **Розробка** Планів розвитку: формалізація напрацьованих рішень у вигляді стратегічних документів, що стануть дорожньою картою для подальших змін у кожному мікрорайоні.

Кінцевою метою Проєкту є не лише локальне покращення умов життя у трьох пілотних мікрорайонах, але й апробація та вдосконалення самої методології квартального менеджменту. Успішна реалізація практичного етапу дозволить сформулювати обґрунтовані рекомендації щодо доцільності та механізмів подальшого масштабування цього підходу на інші райони міста Києва.

2025

THE RESULTS OF ANALYTICAL RESEARCH IN THE FRAMES OF THE PILOT PROJECT

«KYIV
NEIGHBOURHOOD
MANAGEMENT»

HEAT MAPS ARE HERE

INTRODUCTION

The Kyiv city is characterized by significant territorial and socio-economic heterogeneity. In a situation where administrative districts are large and internally diversified, the application of unified management approaches loses its effectiveness. For the transfer to the more targeted and well-grounded urban development, it is necessary to conduct analysis at the local level — the level of microdistricts.

The pilot project “Kyiv Neighborhood Management” was initiated precisely to solve this problem. The initiative is being implemented by the Department of Public Communications of the Executive Body of the Kyiv City Council (Kyiv City State Administration) and the Municipal Non-Commercial Enterprise “Communication Center” of the Executive Body of the Kyiv City Council (Kyiv City State Administration) within the framework of the City Target Program “Promoting the Development of Civil Society in Kyiv in 2025–2027.”

The project is based on the adaptation of the successful German experience of “Quartiersmanagement” (Neighborhood Management), the study of which was carried out with the expert support from partner cities — Leipzig and Berlin.

A fundamental first step of the Project was the creation of a model of the analytical unit — a conditional microdistrict. As such a notion does not exist in the official administrative structure of the city, our team, together with experts and residents, divided the two pilot administrative districts — Dniproviskiy District and Obolon District — into 32 conditional microdistricts (17 and 15 respectively).

This division was based on a comprehensive analysis of several factors, including:

- historical features of territorial development;
- existing social, transport, and engineering infrastructure;
- natural and artificial barriers (water bodies, infrastructure facilities, etc.);
- resident’s subjective perception of local boundaries, identified through public consultations.

The creation of this microdistrict grid made it possible to establish a well-grounded basis for further deep and comparative research with the aim of selection of specific microdistricts which will be targeted by attention from the city authorities for solving problems of various problematic areas within these territories.

RESEARCH METHODOLOGY

To obtain a comprehensive assessment of the condition of the developed residential areas, a two-component methodology combining objective and subjective data was applied.

The first component — Expert Analysis. Statistical data was collected and analyzed based on more than 50 indicators over the past two years, covering 10 key spheres of urban life: environment, law and order, education, healthcare, mobility, housing and households, social assistance, quality of life, demography, and civic participation. This stage allowed us to form an objective picture of the level of development of each area based on quantitative indicators.

The second component — Sociological Survey. A large-scale sociological survey (N≈2500) was conducted to examine the subjective assessment of quality of life directly by residents of the two pilot districts. This stage allowed to identify current problems, the level of satisfaction with various aspects of the urban environment, and community expectations.

The integration of these two components — the combination of objective statistical data with subjective feedback from residents — is a key element of the methodology. This approach provides a balanced and valid foundation for conclusions and subsequent management decisions.

This brochure presents the detailed results of the conducted research. Its purpose is to provide a comprehensive analysis of the condition of urban areas at the microlevel, which can serve as a basis for further planning and development of urban territories.

ECOLOGY: CONTRASTS OF A BIG CITY

The environmental condition is one of the key factors determining the quality of life and health of the capital's residents. In our study, this sphere was assessed comprehensively — taking into account not only the number of parks and green spaces, but also their condition, capital investments aimed at their development, the level of air pollution, the efficiency of waste management, and the overall level of urban landscaping.

Integrated heat maps, combining expert assessments and residents' opinions, reveal a clear picture of contrasts within both pilot districts.

Map 1: Integrated Assessment of the “Ecology” Sphere in Obolon District

In the Obolon District, a distinct geographical pattern can be observed. The highest, “green” scores were given to microdistricts located directly along the Dnipro River (№ 1, 2, 3, 4, 11). This can be explained by the presence of large recreational areas — in particular, Natalka Park and the Obolon Embankment, which are highly valued by local residents. In contrast, areas located farther from the river, such as Minskyi Massif (№12), Priorka (№14), and Kurenivka (№15), show significantly lower, “yellow” and “red” scores, indicating a shortage of high-quality green zones and environmental challenges in these territories.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Ecology»]

Map 2: Integrated Assessment of the “Ecology” Sphere in Dniprovskiy District

In Dniprovskiy District, the picture is more mosaic. The undisputed leaders are the microdistricts historically designed as “green oases” — Rusanivka (№11) and Pivnichno-Brovarskiy Massif (№7). Meanwhile, the most problematic areas are those with dense development, outdated infrastructure, and proximity to industrial zones — particularly Sotsmisto (№14), Stara Darnytsia (№15, 16), and DVRZ (№17).

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Ecology»]

DEEPER ANALYSIS: WHEN NUMBERS AND FEELINGS (DO NOT) COINCIDE

The integrated maps show the overall result; however, the most interesting insights emerge when you compare expert assessments, based on statistical data, with the subjective perceptions of residents. Let us consider several illustrative cases.

Case 1: A Confirmed Problem — Stara Darnytsia 2 (№16).

The problematic “red” status of this microdistrict on the map results from the convergence of negative evaluations from both sides. Experts noted a lack of quality green areas and proximity to major transport arteries. These conclusions were fully confirmed during the survey: residents widely complained about the poor condition of existing parks, lack of recreational spaces, and cleanliness issues. Such coincidence indicates the presence of a severe systemic problem requiring priority attention.

Case 2: Divergence in Perception — Rusanivka (№11)

An interesting situation can be observed in one of the leaders — Rusanivka. Residents rated the environmental situation very highly (“green” zone), which is understandable given the microdistrict’s unique location surrounded by water and lots of trees. Meanwhile, the expert assessment was more restrained (“yellow” zone), as specialists considered factors not immediately visible to residents, such as noise and chemical pollution from nearby bridges (Paton Bridge and Metro Bridge) and the age and condition of many green plantings. This example demonstrates how the subjective sense of comfort may differ from objective environmental risks.

Case 3: An Unobvious Positive — Pivnichno-Brovarskyi Massif (№7).

Despite the dense Soviet-era development, this microdistrict received a high “green” rating. Analysis showed that this was made possible thanks to a successful combination of factors: experts positively evaluated the large and well-maintained Park of Victory, while residents highly value the proximity of their homes to this vast recreational area. This proves that even densely populated residential areas can achieve a high ecological rating if they have well-maintained and extensive green “lungs.”

Conclusion

The combination of objective data and subjective evaluations provides a well-grounded and realistic picture for further planning. This approach makes it possible to identify not only widely recognized problems, but also “hidden” challenges and unexpected strengths of each microdistrict.

LAW ENFORCEMENT SPHERE: SAFETY — REAL AND TANGIBLE

The level of security is a fundamental indicator of quality of life, directly influencing residents' daily comfort and psychological well-being. In this study, we analyzed not only official statistics on recorded offenses, but also the subjective sense of safety expressed by Kyiv residents during surveys. The combination of these two dimensions makes it possible to understand where security is real and where it is merely noticeable — and vice versa.

The heat maps demonstrate that the perception of security is often linked to the quality of urban space and the social homogeneity of neighborhoods.

Map 3: Integrated Assessment of the Law Enforcement Sphere in Obolon District.

In the Obolon District, a clear division can be observed. The highest (“green zone”) scores were recorded in newly developed areas along the Dnipro River and the adjacent territories (№1, 2, 4, 5). These are zones with well-developed infrastructure and a socially homogeneous environment. In contrast, the “older” parts of Obolon, Minskyi Massif (№12), and Priorka (№14) demonstrate a less favorable situation. Particularly problematic appears to be Microdistrict 11, which combines proximity to a large recreational zone with the presence of problematic places that reduce the sense of safety.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Law enforcement»]

Map 4: Integrated Assessment of the Law Enforcement Sphere in Dniprovskiy District

In Dniprovskiy District, the situation is less geographically defined and depends more on local characteristics. The safest areas are Rusanivka (№11) and Berezniaky (№12, 13), where strong local communities with high levels of social control have historically formed. The most problematic microdistricts, according to the integrated assessment, are those with large transport hubs, aging housing stock, and social heterogeneity, such as Voskresenka 2 (№4), Sotsmisto (№14), Stara Darnytsia (№16), and DVRZ (№17).

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Law enforcement»]

DEEPER ANALYSIS: BETWEEN CRIME STATISTICS AND THE FEELING OF SAFETY

Comparing objective expert assessments with resident's subjective perceptions in the sphere of security provides a unique opportunity to uncover hidden issues and to understand what truly shapes citizen's sense of security in the urban environment.

Case 1: A Confirmed Problem — Microdistrict 13 (Obolon).

The low integrated score of this microdistrict results from a negative synergistic effect: experts recorded objectively higher crime rates ("yellow" zone), while residents rated their sense of safety as extremely low ("red" zone). During surveys, people reported poor street lighting, lack of patrolling, and the presence of "blind spots", that creates a constant sense of anxiety. This is an example where official statistics and public opinion coincide, pointing to a complex, systemic problem.

Case 2: Underestimated Security — Sotsmisto (№14).

This microdistrict is a vivid example of a difference in perception. Despite relatively average official crime statistics (expert rating — "yellow"), residents estimate the level of security much lower ("red" zone). This shows that the feeling of security depends less on numbers and more on the quality of the environment — such as the presence of abandoned buildings, poorly maintained public spaces, and weak social ties between neighbors.

Case 3: The Power of Community — Berezniaky (№12).

Although Berezniaky is not a newly built area, it consistently demonstrates high security levels according to both experts and residents ("green" zone). This can be explained by strong community cohesion and social control. A large number of active condominium associations (OSBBs), well-kept courtyards, and established neighbor communication create an environment where outsiders and antisocial behavior are immediately noticed. This proves that an active and caring community is one of the most effective tools for ensuring local safety.

Conclusion

The analysis of the "Security/Law Enforcement" sphere clearly shows that crime statistics are only one element of overall security. Equally important is the subjective feeling of security, which is shaped by a combination of other factors: quality of lighting, maintenance of public spaces, and the strength of social connections within the community.

SOCIAL ASSISTANCE: ACCESSIBILITY AND EFFECTIVENESS OF SUPPORT

The level of development of the sphere of social assistance reflects the maturity and humanity of the urban environment. Within the framework of this study, we evaluated not only the formal presence of social protection institutions, but also their accessibility, adequacy, and relevance to the needs of various population groups — including the elderly, people with disabilities, large families, veterans, and other groups that need support.

The heat maps show significant unevenness in the distribution of social infrastructure, which does not always correlate with the concentration of vulnerable population groups.

Map 5: Integrated Assessment of the “Social Assistance” Sphere in Obolon District

In the Obolon District, a certain polarization is evident. A relatively better situation (“green zones”) is observed in microdistricts with more modern infrastructure and a higher socio-economic status of residents (№1, 2, 3, 5). Meanwhile, older residential areas, where a larger share of elderly people and other vulnerable categories traditionally live (№12, 13, 14, 15), received lower “yellow” and “red” ratings. This indicates a potential gap between the demand for social services and their actual accessibility, depending on the residential territories of the target groups.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Social assistance»]

Map 6: Integrated Assessment of the “Social Assistance” Sphere in Dniprovskiy District

In the Dniprovskiy District, the picture is even more contrasting. The leading areas are those hosting large territorial social service centers or other specialized institutions — for example, Berezhniaky (№12, 13) and Rusanivka (№11). In contrast, large residential areas such as Voskresenka (№ 1, 2, 3), Sotsmisto (№ 14), and Stara Darnytsia (№ 15, 16) demonstrate a significant deficit of social infrastructure, as reflected by the deep “red” color on the map.

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Social assistance»]

DEEPER ANALYSIS: INFRASTRUCTURE VS. REAL NEED

Comparing expert assessments of statistical availability with residents that feel the real accessibility allows us to identify where social infrastructure is truly effective and where it exists only on paper.

Case 1: Confirmed Problem — Voskresenka 2 (№ 2).

This microdistrict is a clear example of a critical situation in social assistance. Both experts and residents gave it the lowest ratings (“red” zones). Expert analysis revealed a low concentration of social protection facilities relative to the large population, which includes a significant share of pensioners and other vulnerable groups.

Case 2: Hidden Problem — Microdistrict 13 (Obolon).

At first glance, the situation seems relatively stable (integrated rating “yellow”). However, a deeper analysis reveals a worrying divergence: experts rated the availability of facilities as satisfactory (“green” zone), while residents assessed it as extremely low (“red” zone). This may indicate several hidden issues: either the existing institutions do not provide the services residents actually need, or information about these services does not reach the target audience, or there are physical barriers (transport, accessibility issues) that make access difficult.

Case 3: Effective Concentration — Berezniaky 2 (№13). The high “green” rating of this microdistrict is explained not only by the sufficient number of social protection facilities but also by their effective functioning, confirmed by both experts and residents. The centralized location of key institutions and their active communication with the community create a positive perception and a feeling of care among residents. This demonstrates that quantity alone is not enough — the quality and accessibility of social services are equally important.

Conclusion

The analysis of the “Social Assistance” sphere shows that the simple presence of relevant institutions does not guarantee the satisfaction of community needs. The effectiveness of the local social protection system depends on the alignment with real demands of the population, on information policy, and on physical accessibility of infrastructure for all groups, especially the least mobile residents.

HOUSING AND HOUSEHOLDS: THE FOUNDATION OF EVERYDAY COMFORT

The condition of the residential housing stock and the quality of its management form the basis of everyday comfort for Kyiv residents. This sphere covers a wide range of indicators — from the physical state of buildings, roofs, and engineering networks to the efficiency of management companies and homeowner’s associations (OSBBs), level of debt for utilities, and the condition of adjacent territories.

The heat maps clearly illustrate that the age of housing development is the key factor shaping the overall situation in this sphere.

Map 7: Integrated assessment of the “Housing and Households” sphere in Obolon District.

In the Obolon District, there is a clear correlation between the age of development and the integrated score. Newer microdistricts built over the past 20–25 years (№1, 2, 4, 10) received favorable “green” and “yellow” ratings due to better technical condition of communications and more active processes of OSBB formation. In contrast, areas with older panel housing stock from the 1970s–1980s, such as the Minskyi Massif (№12) and Priorka (№14), demonstrate much weaker performance and require systematic modernization.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Housing and Households»]

Map 8: Integrated assessment of the “Housing and Households” sphere in Dniprovskiy District

In the Dniprovskiy District, the situation is more challenging: most microdistricts received “yellow” and “red” evaluations. This is primarily due to the large share of outdated residential housing stock from the 1960s–1980s, which has nearly exhausted its operational life. The most critical situation is observed in Sotsmisto (№14), Stara Darnytsia (№15, 16), and DVRZ (№17) — areas where housing problems are systemic and require comprehensive solutions at the citywide level.

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Housing and Households»]

DEEPER ANALYSIS: BETWEEN OFFICIAL REPORTS AND THE ACTUAL CONDITION OF BUILDINGS

The Housing and Household sector is an area where discrepancies between expert data (e.g., the number of registered condominium associations (OSBB) or the amount of capital investments in housing and utilities) and resident's real experiences (leaky roofs, broken elevators) are most perceptible.

Case 1: Confirmed Problem — Stara Darnytsia 2 (Nº.16)

The critical “red” status of this microdistrict results from a complete match of negative assessments. Experts noted a high level of debt for utility services, a significant number of emergency buildings, and low activity in forming condominium associations. Residents, in turn, widely reported poor conditions of utilities, roofs, and entrances, as well as ineffective municipal services. This is a classic example of a systematic crisis, where outdated infrastructure combines with management processes of poor quality.

Case 2: Perception Gap — Microdistrict 4 (Obolon)

At first glance, the situation in this newly built microdistrict appears satisfactory (“yellow” zone). However, deeper analysis reveals a significant discrepancy: experts assigned a high “green” rating due to new buildings and registered condominium associations, while residents gave a low “red” rating. This may indicate the problems of new developments: ineffective management by private companies imposed by the developer, hidden construction defects, or acute conflicts within newly formed condominium associations that paralyze their functioning. This shows that new buildings do not always guarantee resident's satisfaction.

Case 3: The Power of Self-Organization — Rusanivka (Nº). Despite the relatively old housing stock (mostly from the 1960s), Rusanivka consistently demonstrates a high “green” rating, serving as an example of effective resident self-organization. This proves that the age of a building is not a verdict if there is an active and responsible community in place

Conclusion

Analysis of the Housing and Household sector shows that the key factor of comfort is not merely the age of buildings (although this factor is significant) but the quality of management and the level of resident's self-organization. Supporting and developing condominium associations and strengthening oversight of management companies are priority tasks for improving the quality of life for Kyiv residents in this sector.

EDUCATION (SCHOOLS): ACCESSIBILITY AND QUALITY OF STUDYING

Access to qualitative school education is a key factor for families with children and an important indicator of microdistrict development. In our study, we analyzed not only the number of schools and student places, but also their occupancy rates, physical condition of buildings, capital expenditures, and the educational outcomes of students (results of the National Multimedia Test – NMT).

The heatmaps highlight a serious problem of uneven pressure on school infrastructure, particularly between “old” and “new” districts.

Map 9: Integrated Assessment of the “Education (Schools)” Sector in Obolon District

In Obolon District, the situation is relatively stable but heterogeneous. The best-performing areas (“green” zones) are the central parts of Obolon (№ 5, 9, 10), where the school network was designed to accommodate a large number of children and is currently sufficient. In contrast, densely built new areas (№1, 4) and older neighborhoods with fewer schools (№13, 14, 15) received “yellow” and “red” ratings, indicating problems with accessibility and overcrowding of educational institutions.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Education (Schools)»]

Map 10: Integrated Assessment of the “Education (Schools)” Sector in Dnipro District

Dniprovskiy District demonstrates more pronounced contrasts. Conditions are relatively favorable in large residential areas such as Bereznyaky (№12, 13) and Raiduzhny (№1), where the number of schools is adequate. However, a number of other microdistricts received critical “red” ratings.

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Education (Schools)»]

DEEPER ANALYSIS: BETWEEN DESIGN CAPACITY AND ACTUAL LOAD

Comparing objective data on the number of school places with the subjective assessments of parents and local residents allows us to see where the education system works effectively and where it faces hidden challenges.

Case 1: Confirmed Problem – Stara Darnytsia 2 (N° 16).

The critically low rating (“red” zone) of this microdistrict results from a convergence of negative factors. Experts recorded both insufficient number of school facilities and their poor material and technical conditions. Residents confirmed this during surveys, complaining about overcrowded classes, the need to take children to schools in neighboring districts, and a low level of satisfaction with learning conditions. This is a classic example of infrastructural deficit requiring strategic solutions.

Case 2: Perception Discrepancy – Microdistrict 13 (Obolon).

On the integrated map, this microdistrict is marked red, reflecting a generally low rating. Interesting is that, the expert assessment was even worse than the residents’ opinion. Experts identified a critical situation with school overcrowding and technical conditions, while residents, although dissatisfied, gave a slightly higher rating (“yellow” zone). This may indicate that parents, despite poor conditions, may appreciate the quality of the teaching staff, which partially compensates the infrastructural shortcomings.

Case 3: Unobvious Positive – Pivnichno-Brovarskyi Massiv (N°7).

Despite dense development, this microdistrict received a high green rating confirmed by both experts and residents. The expert analysis showed that the school capacity, established in Soviet times, currently fully meets demographic needs, and the schools themselves are well-maintained. Residents also rated highly both school accessibility and quality of education. This is an example of successful planning that continues to function effectively for decades.

Conclusion

The analysis of the school education sector shows that the main challenges are overcrowding in densely built new areas and physical deterioration of infrastructure in old districts. At the same time, resident’s satisfaction depends not only on the condition of the buildings but also on the quality of teaching and educational processes.

EDUCATION (PRESCHOOLS): IN SEARCH OF AVAILABLE SPACES

Ensuring access to preschool education is one of the most pressing social challenges in modern Kyiv, especially under the conditions of full-scale invasion, which has significantly increased the city's population due to internally displaced families with young children. The availability of free places in nearby kindergartens is a decisive factor for the comfort of young families.

In our study, we analyzed the planned and calculated number of preschool places, their occupancy level, waiting lists, and the amount of capital funding allocated. Heat maps clearly illustrate a systematic crisis in this sector, affecting the vast majority of studied microdistricts, regardless of their type or location.

Map 11: Integrated assessment of the “Education (Preschools)” sector in Obolon District

Obolon District shows a total problem in preschool education. None of the 15 microdistricts received a “green” rating. The majority have “yellow” or critical “red” statuses. The most tense situation is in microdistricts with intensive new buildings (№1, 4), where the creation of new preschool places is catastrophically lagging behind the pace of new buildings occupancy. The situation is relatively better, though far from ideal, in the older microdistricts of central Obolon (№9, 10).

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Education (Preschools)»]

Map 12: Integrated assessment of the “Education (Preschools)” sector in Dniprovskiy District

In the Dniprovskiy district, the situation is similarly difficult. Critical “red” ratings were received by neighborhoods that have experienced significant densification in recent years, particularly Mykilska Slobidka (№6) and Voskresenska Slobidka (№2). A high load on the preschool network is also observed in Sotsmisto (№14) and Stara Darnytsia (№15 and 16). The only neighborhood that received a “green” rating is the Pivnichno-Brovarskiy residential area (№7), once again highlighting the effectiveness of its original planning.

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Education (Preschools)»]

DEEP ANALYSIS: WAITING LISTS, OVERCROWDING, AND PARENTS' EXPECTATIONS

The preschool education crisis is so obvious that expert and resident assessments largely coincide. Yet, even here, there are interesting nuances that reveal the depth of the problem.

Case 1: Confirmed crisis – Voskresenka 2 (№2).

This microdistrict is among the most problematic in Dniprovskiy District, as evidenced by the unanimously low ratings (“red” zone) from both experts and residents. Expert analysis recorded a significant excess of preschool-aged children over available kindergarten places, as well as long waiting lists. Residents reported not only the impossibility of enrolling their child in a nearby kindergarten, but also overcrowded groups, which directly affects the quality of care and educational process.

Case 2: Divergence amid the crisis – Microdistrict 13 (Obolon).

On the integrated map, this microdistrict is marked red. However, opinions of experts and residents diverge: experts assessed the situation as critical (“red” zone), whereas residents rated it as problematic but not catastrophic (“yellow” zone). This may indicate that, despite objective difficulties in securing a kindergarten place, parents can be relatively satisfied with the quality of the kindergartens their children did manage to attend. This again underlines the importance of the human factor and the work of teachers.

Case 3: Local exception – Pivnichno-Brovarskiyi Massiv (№7).

The high “green” rating of this microdistrict is a unique phenomenon against the overall backdrop. Both experts and residents confirmed that the situation with preschools here is one of the best in Dniprovskiy District. The adequate number of kindergartens, planned during the original development of the area, along with the absence of significant densification, has allowed to preserve the balance between demand and supply. This is a vivid example of how adhering to social infrastructure standards during urban planning can be important.

Conclusion

Analysis of the preschool sector clearly points to a systematic crisis, caused by years of chaotic construction without proper development of social infrastructure. Solving of this problem requires a strategic approach, not just localized repairs. This includes building of new kindergartens, expanding and modernizing existing ones, and developing alternative forms of preschool education.

MOBILITY: CONNECTIVITY AND ACCESSIBILITY OF THE CITY

An effective public transport system is the circulatory system of a modern metropolis. In our mobility study, we assessed the density and diversity of the transport network (underground, buses, trolleybuses, trams), physical accessibility of stops, as well as resident's satisfaction with service frequency, comfort, and overall convenience of moving around the city.

The heatmaps show that the key factor determining mobility levels is proximity to underground stations and major transport corridors.

Map 13: Integrated assessment of the “Mobility” sector in Obolon District

In Obolon District, we can observe a clear mobility “spine” formed along the underground line. Microdistricts along Obolonskyi Avenue (№ 5, 9, 10) received the highest “green” ratings. Residents in these areas have fast and convenient access to all parts of the city. In contrast, ratings decline with distance from the underground. Areas relying primarily on surface transport, such as Minskyi Massiv (№12) and Priorka (№14), received “yellow” ratings, indicating lower convenience and longer travel times.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Public transport (Mobility)»]

Map 14: Integrated assessment of the “Mobility” sector in Dniproviskiy District

In Dniproviskiy District, where underground coverage is significantly lower, the situation is generally more challenging. The best ratings went to microdistricts with access to underground stations (Livoberezhnyi Massiv – №10, DVRZ – №17) or those located along a major transport artery – Voskresenskyi Avenue (Raiduzhnyi – № 1). The most problematic areas are microdistricts far from the underground and main roads, relying on less reliable surface transport routes, such as Stara Darnytsia (№15) and Voskresenska Slobidka (№2).

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Public transport (Mobility)»]

DEEPER ANALYSIS: UNDERGROUND AS A SUCCESS FACTOR AND “TRANSPORT ISOLATION”

Comparing objective data on the number of routes with subjective assessments of travel convenience allows us to see where the transport system functions as a cohesive organism and where gaps and “blind spots” exist.

Case 1: Confirmed problem – Stara Darnytsia 1 (№15).

The low “yellow” rating for this microdistrict results from a convergence of negative factors. Experts recorded no direct underground access and a limited number of surface transport routes connecting the microdistrict to other parts of the city. Residents confirmed this during surveys, complaining about long waiting of transport, its overcrowding during peak hours, and the need for multiple transfers to reach the city center. This is a classic example of “transport isolation,” which reduces quality of life.

Case 2: Divergence in perception – Microdistrict 13 (Obolon).

On the integrated map, this microdistrict has a relatively good “green” rating. However, analysis shows this rating is largely due to expert assessments, who note a sufficient number of routes. In contrast, residents rated the situation much lower (“yellow” zone). This may indicate several “hidden” problems: inconvenient transport schedules, poor technical condition of vehicles, or suboptimal routes that do not match actual passenger flows. This demonstrates that the number of routes isn’t always equal to quality of service.

Case 3: Synergy of transport types – Livoberezhnyi Massiv (№10).

The high “green” rating of this microdistrict is an example of successful synergy between different transport types. The underground station is complemented by a dense network of bus and trolleybus routes, as well as the city’s commuter rail, creating a major transport hub. Both experts and residents unanimously recognized mobility as a strength of this area. This demonstrates that maximum efficiency is achieved when different types of public transport complement rather than compete with each other.

Conclusion

The mobility analysis shows that underground access remains a decisive factor determining a microdistrict’s transport accessibility. For areas far from the underground, the key tasks are:

- Developing of high-speed surface transport routes (tram, bus),
- Improving reliability and comfort, and
- Providing convenient transfer hubs.

HEALTHCARE: ACCESS TO PRIMARY CARE

Access to qualitative and affordable medical services is a basic need and an integral component of a modern city. In this study, we focused on primary healthcare stage, analyzing the number and location of outpatient clinics, the availability of family doctors, general practitioners, and pediatricians, as well as local-level healthcare funding.

Heatmaps reveal significant unevenness in the distribution of medical infrastructure, which often does not correspond to population density and creates “white spots” in coverage.

Map 15: Integrated assessment of the healthcare sector in Obolon District

In Obolon District, the situation is highly uneven. The best indicators (“green” zones) are observed in microdistricts with historically large polyclinics or recently opened outpatient clinics (№5, 9, 11), forming local centers of medical service. Meanwhile, entire neighborhoods—such as Minskyi (№12), part of Priorka (№14), and Kurenivka (№15), as well as some newly developed microdistricts (№1)—received critical “red” and “yellow” ratings, indicating an acute shortage of primary medical care facilities within walking distance for residents.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Healthcare sphere»]

Map 16: Integrated assessment of the healthcare sector in Dniproviskiy District

A similar pattern exists in Dniproviskiy District, with medical services concentrated in certain microdistricts and lacking in others. The situation is relatively favorable in Rusanivka (№11) and Pivnichno-Brovarskyi Massiv (№7). However, the majority of areas—including densely populated Voskresenka (№2,3), Sotsmisto (№14), Stara Darnytsia (№15,16), and DVRZ (№17) — have critically low “red” ratings, highlighting a systematic problem of insufficient primary healthcare coverage in large residential neighborhoods.

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Healthcare sphere»]

DEEPER ANALYSIS: BETWEEN CLINIC WALLS AND ACTUAL ACCESS TO DOCTORS

Comparing official data on the availability of medical facilities with resident's subjective experiences in accessing care allows us to assess how effectively the primary healthcare system operates at the microdistrict level.

Case 1: Confirmed problem – Stara Darnytsia 2 (№16)

The critical “red” status of this microdistrict results from unanimously low assessments. Experts recorded both a physical absence of outpatient clinics and a low ratio of family doctors to population. Residents confirmed this in surveys, complaining about the need to travel to clinics in neighboring districts, long queues, and difficulties in making appointments to doctors. This is a classic example of a “medical desert” within a large city.

Case 2: Discrepancy in perception – Microdistrict 13 (Obolon)

On the integrated map, this microdistrict has a relatively good “green” rating. However, this rating is entirely due to high expert scores, reflecting the presence of medical facilities. Residents, on the other hand, rated the situation as extremely negative (“red” zone). This may indicate “hidden” problems: formal presence of clinic, with insufficient doctors, poor building conditions, low service quality, or management issues (difficulties with making appointments to doctors, poorly organized reception), which devalues the polyclinic's physical proximity.

Case 3: Network efficiency – Rusanivka (№11)

The high “green” rating for this microdistrict is confirmed by both experts and residents. Although there is no large hospital in Rusanivka, an efficient network of outpatient clinics and private practices ensures adequate primary care coverage. Residents note convenient locations, quick access to appointments, and satisfactory service quality. This demonstrates that for resident comfort, a distributed network of small, accessible clinics is more important than a single large facility.

Conclusion

The analysis of the healthcare sector shows that the key challenge is the uneven distribution of primary care facilities. Addressing this problem requires the development of a citywide strategy for outpatient clinic networks, based on the actual needs and population density of each microdistrict, rather than historically established infrastructure.

QUALITY OF LIFE: SPACES FOR LEISURE, SPORTS, AND CULTURE

Quality of life in an urban environment is determined not only by basic needs but also by opportunities for self-realization, recreation, and cultural enrichment. In this section, we analyzed the availability of sports infrastructure (stadiums, playgrounds, fitness centers) and cultural facilities (libraries, creative centers, theaters, cinemas), as well as resident's subjective satisfaction with leisure opportunities.

Heat maps demonstrate that most residential districts in Kyiv are classic "bedroom communities", with a pronounced deficit of cultural and sports infrastructure.

Map 17: Integrated assessment of the "Quality of Life" sector in Obolon District

In Obolon, the situation is relatively favorable. The highest "green" ratings are found in microdistricts adjacent to the embankment and large shopping and entertainment centers (№ 1,2,5,9,10,11). The presence of modern commercial infrastructure (cinemas, fitness clubs) and well-equipped public spaces creates a high level of resident satisfaction. In contrast, more remote microdistricts such as Priorka (№14) and Kurenivka (№15) have significantly fewer leisure facilities, reflected in "yellow" ratings.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT in «Quality of life»]

Map 18: Integrated assessment of the "Quality of Life" sector in Dniprovsyky District

Dniprovsyky District shows a more pronounced deficit in this sphere. Only microdistricts with large parks or cultural centers, such as Rusanivka (№11) and Bereznyaky (№12, 13), received "green" ratings. The majority of other areas, including Voskresenka (№ 2, 3), Sotsmisto (№14), Stara Darnytsia (№15, 16), and DVRZ (№17), have "yellow" and "red" ratings. This indicates a systematic lack of modern and accessible sports and cultural facilities on the Left Bank.

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in «Quality of life»]

DEEPER ANALYSIS: BETWEEN “BIG CULTURE” AND LOCAL LEISURE

Comparing official data on the number of facilities with resident’s subjective assessments helps to understand what Kyivites really lack for a feeling of full satisfaction: large cultural centers or cozy local spaces.

Case 1: Confirmed problem – Stara Darnytsia 2 (№16)

The critical “red” rating of this microdistrict results from a unanimous verdict: both experts and residents note the almost complete absence of leisure infrastructure. There is no cinema, no modern sports complex, or cultural center, and the existing libraries and sports grounds are in poor condition. This is a classic example of a “cultural desert”, forcing residents to seek recreation far outside their microdistrict.

Case 2: Divergence in perception – Microdistrict 13 (Obolon)

On the integrated map, this microdistrict has a moderate “yellow” rating. However, the analysis shows that it reflects diametrically opposed views: experts rated the situation as critical (“red” zone), noting the minimal number of municipal cultural and sports facilities. In contrast, residents rated it much higher (“green” zone). This indicates that for people, the presence of commercial infrastructure is more important (small fitness studios, children’s activity centers, cafés), that can compensate the absence (or low concentration) of municipal facilities.

Case 3: Synergy of nature and infrastructure – Rusanivka (№11)

The high “green” rating of this microdistrict is an example of a successful combination of natural advantages and developed infrastructure. The presence of a municipal theater and sports facilities is complemented by a unique embankment, which itself serves as a major attraction for walking, running, and recreation. Both experts and residents highly rated this balance, making Rusanivka one of the most comfortable microdistricts. This shows that investments in public spaces are as important as building new infrastructure facilities.

Conclusion

The analysis of the “Quality of Life” sphere demonstrates that residents value diverse and accessible leisure opportunities directly within their microdistrict. The development of local cultural and sports hubs, as well as creating high-quality public spaces (parks, squares, embankments), is key to the transformation of “bedroom communities” into full-fledged, comfortable urban environments.

PARTICIPATION SPHERE: THE COMMUNITY'S VOICE IN CITY LIFE

The level of civic participation reflects the maturity of civil society and the effectiveness of dialogue between authorities and residents. In this section, we analyzed objective indicators of civic engagement: the number of registered condominium associations (OSBBs) and local self-organization bodies (OSNs), their funding from the city budget, as well as the number of requests to city contact centers (1551, 1557) and submitted and implemented participatory budget projects, which indicates citizen`s activity in addressing local issues.

Heat maps show that the level of civic activity does not depend on the wealth of a microdistrict but is an independent phenomenon that often influences local well-being.

Map 19: Integrated assessment of the “Participation” sphere in Obolon District.

In Obolon, the situation is rather mixed. High levels of civic activity (“green” zones) are seen both in newly developed microdistricts with active residents (Nº9) and in some older neighborhoods, where strong neighborly ties have historically formed. The lowest (“red”) ratings are mainly in areas with a high share of rental housing and socially heterogeneous populations (Nº6,13), where establishing stable community interactions is challenging.

[See here the HEAT MAP of OBOLON DISTRICT – «Participation sphere»]

Map 20: Integrated assessment of the “Participation” sphere in Dniproviskiy District

Dniproviskiy District shows even greater contrasts. Clear leaders in civic activity are Rusanivka (Nº11) and Berezniaky (Nº12), known for their long-standing traditions of self-organization. Their high “green” ratings sharply contrast with the deep “red” zones in neighboring microdistricts, such as Voskresenska Slobidka (Nº2), Sotsmisto (Nº14), and Stara Darnytsia (Nº15,16). This indicates that geographical proximity does not guarantee the same level of civil society development.

[See here the HEAT MAP of DNIPROVSKIY DISTRICT – «Participation sphere»]

DEEPER ANALYSIS: BETWEEN FORMAL INSTITUTIONS AND REAL ACTIVITY

In this sphere, comparing expert assessments with resident's behavior (in this case, their actions through inquiries to city authorities) allows us to see where civic participation is formal and where it is an effective tool for change.

Case 1: Confirmed passivity – Stara Darnytsia 2 (№16).

The critical “red” status of this microdistrict results from the coincidence of negative indicators. Experts recorded an extremely low number of registered OSBBs and OSNs and zero funding from the city budget. This formal passivity is confirmed by resident's behavior: the number of requests to contact centers from this area is among the lowest. This indicates a low level of trust in both participation mechanisms and the possibility of influencing the situation, leading to citizen apathy.

Case 2: “Reactive” activity – Microdistrict 13 (Obolon).

On the integrated map, this microdistrict receives a low “red” rating. However, analysis shows an interesting dynamic. Experts evaluated the institutional capacity level as low (“red zone”) due to the small number of OSBBs. At the same time, the number of requests to contact centers 1551 and 1557 from this area is unusually high. This indicates a “reactive” type of civic activity: residents do not gather for systematic work but actively respond to specific problems (emergencies, service disruptions), effectively “flooding” city services with complaints.

Case 3: Systemic work – Rusanivka (№11).

The high “green” rating of this microdistrict is an example of a mature civil society. Here, there is an ideal balance: a high number of effective OSBBs and OSNs systematically improving their buildings and surroundings, complemented by a moderate but stable number of requests to city services for solving of larger problems. This demonstrates that residents effectively use different participation tools, solving some problems independently while delegating others to the city.

Conclusion

The analysis of the participation sphere shows that developing of civil society sphere at the local level is a complex process. For the increasing of society engagement, the systematic work is necessary, focusing not only on informing residents about participation tools but also on building trust and demonstrating tangible results from civic activity. The transformation of “reactive” activity (complaints) into “proactive” engagement (joint planning) is one of the key goals of this project.

DEMOGRAPHY: THE HUMAN DIMENSION OF MICRODISTRICTS

The demographic structure forms the foundation shaping the social landscape of any territory. Analyzing indicators such as age distribution (share of children, working-age people, and elderly people), the number of registered internally displaced persons (IDPs), and the number of people under preventive observation allows us to understand both current and future challenges facing each microdistrict.

In our study, we did not give direct “green” or “red” ratings to demographic indicators, as a large number of pensioners or IDPs is not inherently “bad,” but rather a social fact. Instead, we used colors to visualize the concentration of specific social groups, which helps better understand the needs of each area.

Map 21: Demographic structure of microdistricts in Obolon District

In Obolon, the demographic map clearly reflects the history of its development. Microdistricts of older Soviet-era construction (№6,7,8,12) have a higher concentration of elderly residents, indicating the gradual “aging” of the population that settled here 40–50 years ago. In contrast, newer and actively developing microdistricts (№1,4,11) show a higher share of people of working-age and families with children, creating very different needs for social infrastructure.

[See here the HEATMAP of OBOLON DISTRICT in the sphere of «Demography»]

Map 22: Demographic structure of microdistricts in Dniproviskiy District

Dniproviskiy District shows similar trends. “Old” residential areas such as Bereznikiy (№12,13) and Rusanivka (№11) are also characterized by a higher share of elderly residents. The most complex demographic situation is found in microdistricts with old or partially aging housing stock (Sotsmisto – №14, DVRZ – №17), where there is a higher concentration of both elderly residents and other vulnerable social groups.

[See here the HEATMAP of DNIPROVSKIY DISTRICT in the sphere of «Demography»]

DEEPER ANALYSIS: HOW DEMOGRAPHY INFLUENCES OTHER SPHERES

Demographic indicators do not exist in a vacuum. They directly affect the situation in other spheres, explaining high or low demand for certain services and infrastructure. Let us consider a few hypotheses (examples).

Hypothesis 1: High share of elderly residents and healthcare sphere.

In microdistricts where demographic analysis shows a large number of pensioners (e.g., Minskyi Massiv – №12 in Obolon District, or Sotsmisto – №14 in Dniprovskiy District), problems in the healthcare sector are significantly more acute. Shortages of outpatient clinics, a lack of general practitioners and therapists, and poor transport access to medical facilities become critical in these areas, as elderly residents represent the majority of healthcare service consumers and are the least mobile population group.

Hypothesis 2: High share of children and preschool education crisis.

Newly developed microdistricts (e.g., Microdistrict 1 in Obolon District or Mykilska Slobidka – №6 in Dniprovskiy District) attract young families with children, This reflects in the demographic structure of these territories. However, this seemingly positive trend creates enormous pressure on educational infrastructure. Our analysis shows that in these “young” microdistricts, the shortage of places in kindergartens and schools is most acute, as social infrastructure has not kept pace with residential construction.

Hypothesis 3: Concentration of IDPs and social assistance sphere.

Areas with a high share of internally displaced persons (IDPs) (in Dniprovskiy District) generate additional demand for social support services. These residents need not only basic assistance, but also employment advice, legal support, and psychological rehabilitation. If a microdistrict with a high concentration of IDPs simultaneously has low social service coverage, this creates a risk of social tension and problems with integration for this population group.

Conclusion

Demographic analysis is a crucial tool for forecasting and planning urban development. Understanding who lives in a microdistrict – young families, elderly residents, IDPs, or other vulnerable groups – allows planners to prioritize resources and develop infrastructure that meets the actual needs of the community.

CONCLUSIONS AND RESULTS OF THE RESEARCH

A comprehensive study of 32 representative microdistricts in the Dniproviskiy and Obolon districts of Kyiv allowed to create a detailed, multidimensional picture of local quality of life. The analysis presented in this brochure, based on the integration of objective statistical data and subjective resident assessments, revealed key disparities in development of territories according to 10 core life spheres.

The main practical outcome of the analytical phase of the Project is the justified identification of priority territories for further targeted work. Based on the integrated ranking, which reflects the combination of problematic aspects, three microdistricts with the lowest quality-of-life indicators were identified.

For further deep work within the “Neighborhood Management” Project, the following areas were selected:

- Microdistrict 13 (Obolon District)
- Stara Darnytsia 2 (Dniproviskiy District)
- Voskresenka 2 (Dniproviskiy District)

The selection of these microdistricts is a direct result of the conducted analysis and forms the basis for moving from the research phase to the practical implementation phase of the Project.

Microdistrict 13

Stara Darnytsia 2

Voskresenka 2

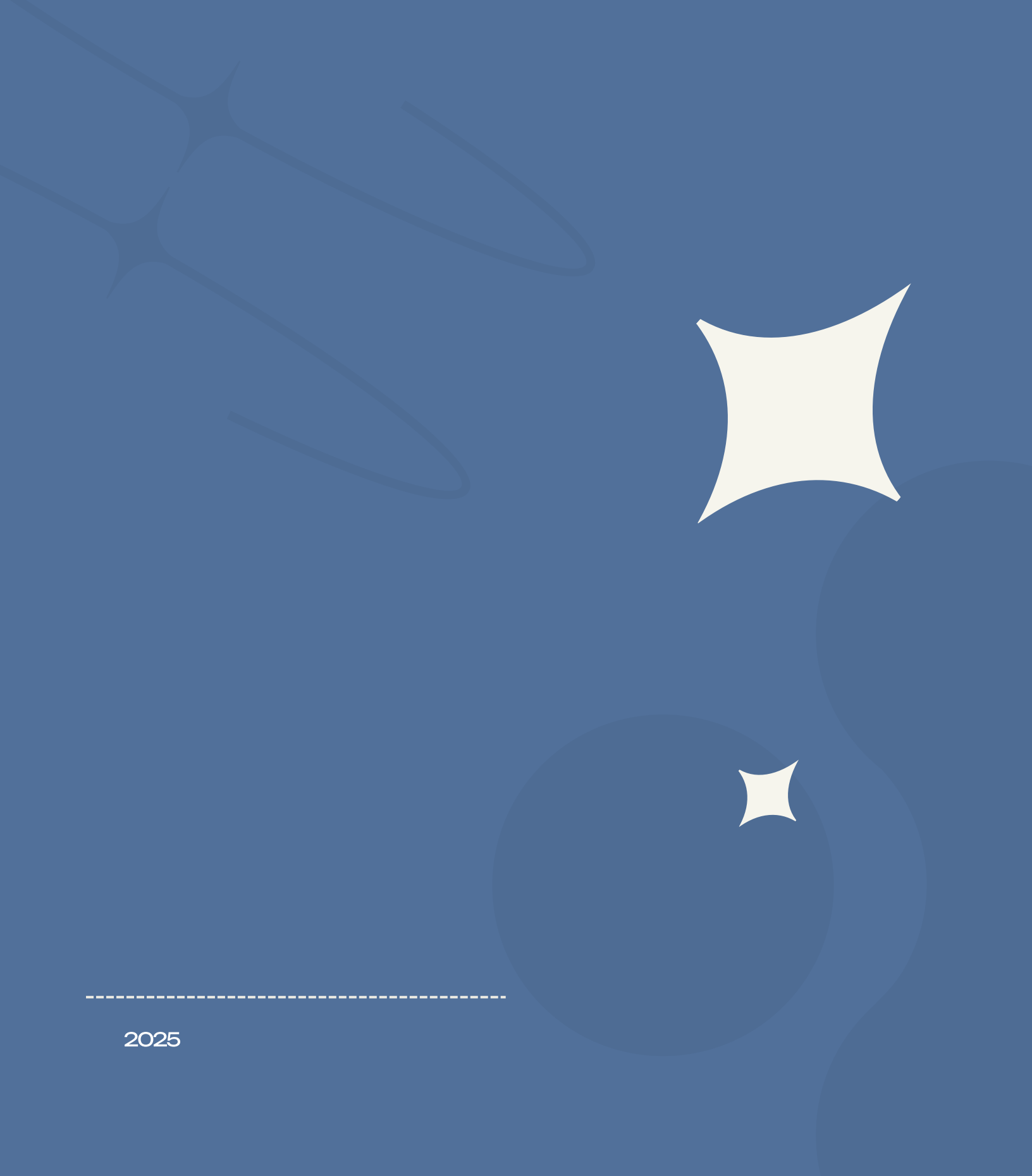
NEXT STEPS AND PROJECT PERSPECTIVES

The completion of the analytical phase has formalized the beginning of the practical phase of the “Neighborhood Management” Project. Further activities will focus on the implementation of neighborhood management approaches in the three selected pilot microdistricts.

Work with these territories will involve the following steps:

- **Conducting deep community consultations:** to conduct a series of meetings and public discussions to verify the research results and jointly determine priorities.
- **The organization of participatory events (workshops):** collaboration between residents, local stakeholders, and sector experts to develop specific project ideas and proposals.
- **The development of integrated development plans:** The formalization of solutions generated during consultations into strategic documents that will serve as a roadmap for further changes in each microdistrict.

The final goal of the Project is not only to improve local living conditions in the three pilot microdistricts but also to test and improve the neighborhood management methodology itself. Successful implementation of the practical phase will allow to develop well-founded recommendations regarding the feasibility and mechanisms for scaling this approach to other districts of Kyiv.

2025